

Bristol | Copiii născuți printre străini învață să trăiască și să simtă românește la Școala Bucuriei

Departe de casă, pentru copiii români născuți printre străini, de cele mai multe ori, Biserica este singurul loc unde pot învăța să trăiască și să simtă românește. Mai mult, școlile parohiale sunt o șansă pentru copiii care nu au cunoscut România să o descopere și să o iubească.

Comunitatea din Bristol nu face notă discordantă, deoarece păstrează vie identitatea românească la sute de km distanță de țara mamă. Câțiva români din parohie au reușit să facă din școala parohială, intitulată sugestiv Școala Bucuriei, un izvor prin care „curge credința străbună către generațiile următoare”.

„De aici a pornit și dorința noastră de a mărturisi celor pe care i-am născut pe pământ străin, și cărora am vrut neapărat să le spunem câteva lucruri despre noi, cei care ne îndărătnicim să credem că numai trăind și simțind românește, cu tot ce

implică aceasta, de la port, tradiție și mai ales credință, putem să mai fim cineva, într-o lume în care dizolvarea lui eu – chip al Creatorului în noi-toți la fel, este la mare cinste”, spune părintele paroh Ioan Claudiu Moldovan.

El precizează că obiectivul școlii parohiale a fost, încă de la început, acela de a „extinde oportunitățile copiilor în a descoperi cultura, obiceiurile și valorile românești, dar mai ales acela de a menține în copii un echilibru sufleteș prin însuflarea credinței în Dumnezeu”.

2018: Anul Bucuriei

Școala duminicală a prins contur în anul 2018. La început, după Sfânta Liturghie, copiii se strâneau într-o încăpere în proximitatea bisericii, și sub îndrumarea învățătoarei Emanuela Avram, participau la diferite activități prin care descopereau limba și tradițiile românești. Erau citite istorioare folclorice, istorice, diferite poezii etc.

„Am început cu un program pilot, în toamna anului 2018, la care s-au înscris 15 copii, îndrumați de trei voluntari activi, susținuți de alți câțiva voluntari care puteau participa doar sporadic. Copiii au fost împărțiți în două grupe de vârstă și participau la două ateliere distincte: Meșteșuguri și Comunicare. Atelierele aveau loc în două încăperi mai mici pe care biserica noastră le avea la dispoziție și se desfășurau de două ori pe lună, sâmbăta, între orele 13:00 -15:00”.

Activitățile au făcut ca numărul copiilor să se dubleze în câteva luni, iar școala s-a mutat într-un spațiu nou, precizează părintele.

„În februarie 2019, la atelierele Școlii Bucuriei erau înscrise un număr de 34 de copii cu vârste cuprinse între 5 și 13 ani, iar numărul voluntarilor care se ocupau de aceste ateliere crescuse la cincisprezece”.

Toate cheltuielile „Școlii Bucuriei”: chiria, resursele și materialele didactice folosite la ateliere, sunt plătite din fonduri proprii. Nu este ușor, mai ales în diaspora.

„Lucrările pe care copiii le fac în cadrul atelierelor sunt expuse în biserică și pot fi cumpărate de părinți sau credincioșii din parohie, în schimbul unor donații care ne ajută să susținem mai departe activitățile”, precizează Părintele Ioan Claudiu Moldovan.

În prezent, activitățile se desfășoară tot de două ori pe lună, însă programul a fost extins la trei ore. În timp a fost adăugat și atelierul „Trăim și simțim românește”.

„Dorim pentru copiii din diaspora să simtă și să trăiască românește”, spune părintele Ioan.

„Activitățile acestui atelier sunt și ele destul de diverse, precum cartografierea României la scara mare pe pânză și folosirea hărții în activitățile școlii, pregătirea unor activități de 1 Decembrie etc. Tot în cadrul acestui atelier, se desfășoară activități interactive de învățare și consolidare a limbii române. La sfârșitul anului școlar, în 2019, copiii au învățat și jucat o piesă de teatru creștin, Cele zece fecioare, care a fost apoi prezentată de copii în biserică”.

„Sămânța din Parabola semănătorului

Parohul din Bristol numește activitățile desfășurate în cadrul „Școlii Bucuriei” sămânța din Parabola Semănătorului, pe care împreună, clerul și credincioșii, se străduiesc să o arunce în pământul cel bun și astfel să aducă roadă însutit.

„Noi conștientizăm că suntem chemați să lucrăm ogorul, adică sufletul celor mici, pentru a le face vase alese și izvoare nescate, prin care să curgă credința străbună și către generațiile următoare, chiar aici în diaspora. Concret, tot ceea ce învață copiii în școlile laice, preponderant promoțoare a secularismului și progresismului, creează un dezechilibru major în formarea celor mici”.

Un alt aspect important este legătura care se realizează între preot și copii, în afara slujirii. „Mulți dintre ei au început să folosească oportunitatea de vorbi cu preotul despre problemele cu care se confruntă” spune părintele, „unii contactându-mă telefonic sau prin mesaje, atunci când au vreo nelămurire”.

„Școala Bucuriei” creează premisele unor noi forme de promovare a valorilor creștine, culturale și a tradițiilor noastre.

„Nădăjduim că în jurul Bisericii și cu ajutorul acestor activități să putem păstra identitatea noastră de creștini ortodocși români într-un spațiu geografic și cultural străin nouă, promovând această apartenență ca pe un privilegiu unic prin care ne identificăm în lume”.

Atelierele organizate la Parohia din Bristol au reprezentat o șansă și o binecuvântare și pentru voluntari. „Am astfel ocazia de a-mi continua activitatea didactică pe care am început-o în țară și de care m-am bucurat timp de 14 ani”, spune Gabriela Stoica, coordonatoarea atelierului „Trăim și simțim românește”.

„Provocarea de a găsi o cale prin care copiii români, născuți și crescuți în Anglia, să aibă contact cu valorile, cultura și credința strămoșească nu este ușoară, însă ne aduce satisfacții enorme atunci când vedem că ceea ce facem noi are răsunet în

inimile lor”

îi are ca

Foto credit: Parohia Bristol

basilica.ro